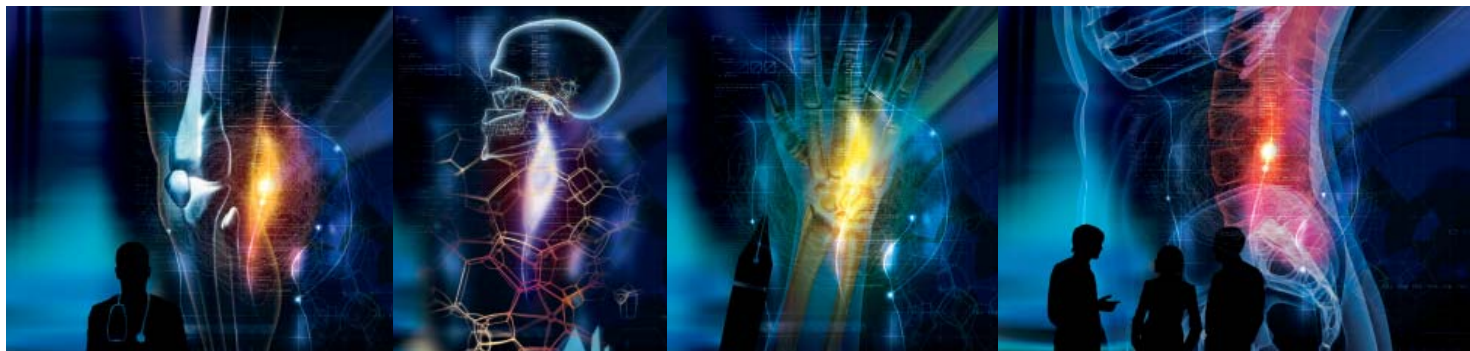

SÍLA INFORMACE

Medical Solutions 2016

MARIE PACS DIGITAL
SOLUTIONS BY
OR

www.orcz.cz
facebook.com/orcz.cz

OBSAH

MARIE SERVER NEOVIEW ING. JAN KELČA.	1
NOVINKY V MARIE SERVER WEB ING. MIROSLAV STEJSKAL.	3
ÚSPĚCHY MARIE BC. ONDŘEJ KOLOUCH.	7
FINANCOVÁNÍ ICT PROJEKTŮ VE ZDRAVOTNICTVÍ Z FONDŮ EU ING. EVA CHMELOVÁ.	8
PROJEKT – ŘÍDIT ČI NEŘÍDIT? ING. MAREK SMILOWSKI.	10
SPOLUPRÁCE SE STUDENTY ING. JAN KELČA.	12
MÉ ZAKOUSNUTÍ DO JABLKA ANEB ŽIVOT VE SVĚTĚ APPLE OS X BC. ZDENĚK BECHA, MBA.	13
SOUBOJ GENERACÍ V LONDÝNĚ KLÁRA MAČÁTOVÁ.	15
BRJANSK, O CESTĚ TAM A ZASE ZPÁTKY (2) RNDR. MILAN PILNÝ.	17

MARIE SERVER NEOVIEW

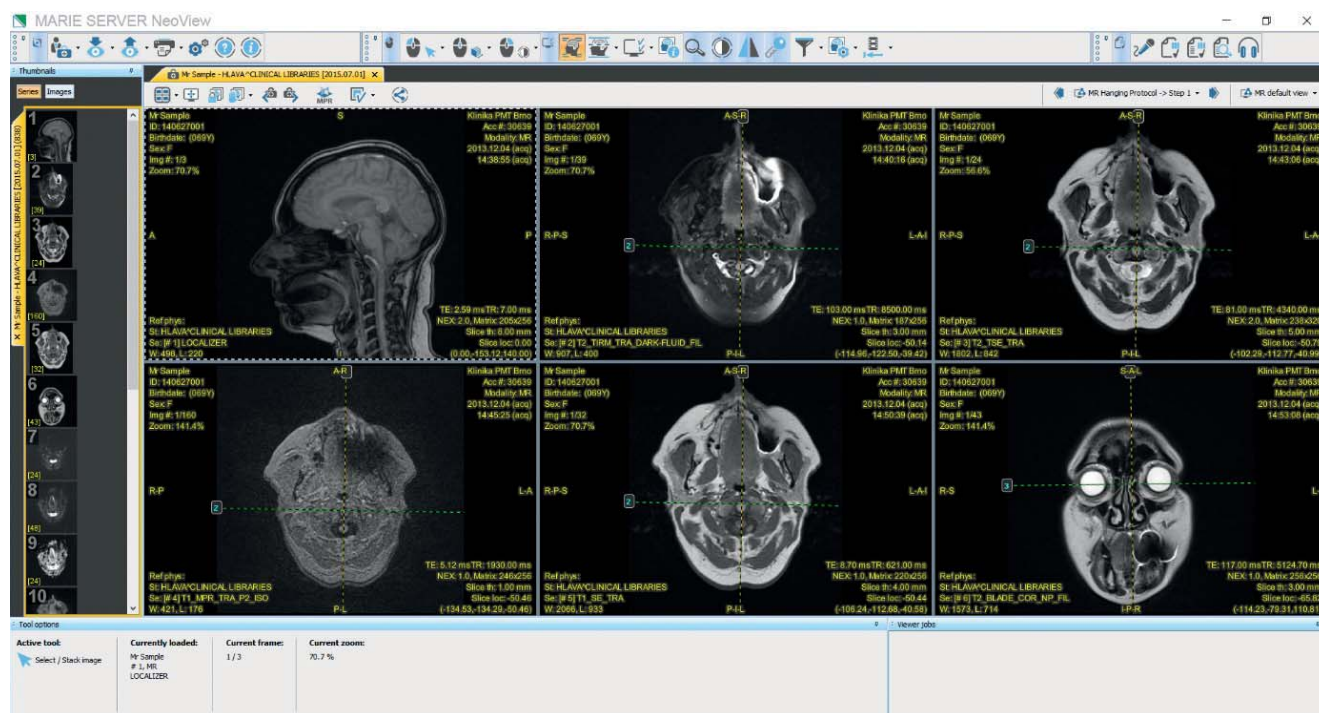
Ing. Jan Kelča

Medicínská divize společnosti OR-CZ spol. s r.o. přichází na trh s novým diagnostickým prohlížečem, který nese název MARIE Server NeoView. Tento prohlížeč rozšiřuje stávající produktové portfolio společnosti a doplňuje tak již velmi dobře známé diagnostické prohlížeče, kterými jsou xVision 300 a MARIE Server Web Pro.

MARIE Server NeoView představuje komplexní, multimodalitní, diagnostický prohlížeč pro práci se zdravotnickou obrazovou dokumentací. Nabízí plnou podporu formátu DICOM, webovou architekturu, širokou škálu diagnostických funkcí a je plně certifikován jako zdravotnický prostředek tř. IIb. Funkcemi, kterými nový prohlížeč aktuálně disponuje, se velmi podobá

nastavení a uprady prováděny centrálně na serveru a jsou automaticky aplikovány na všechna klientská zařízení, a to vše při zachování uživatelského komfortu instalované aplikace. Všechna uživatelská nastavení, jako je například zvolený počet monitorů nebo klávesové zkratky, jsou uloženy centrálně na serveru, což pro uživatele představuje výhodu ve formě jednotného nastavení na všech zařízeních, na kterých se s prohlížečem pracuje. Prohlížeč lze také využít pro práci s libovolným počtem různých archivů.

Uživatelské prostředí prohlížeče je z hlediska ergonomie zpracováno velmi kvalitně a manipulace s ním je značně intuitivní. Vedle klávesových zkratk je zprostředkována celá řada

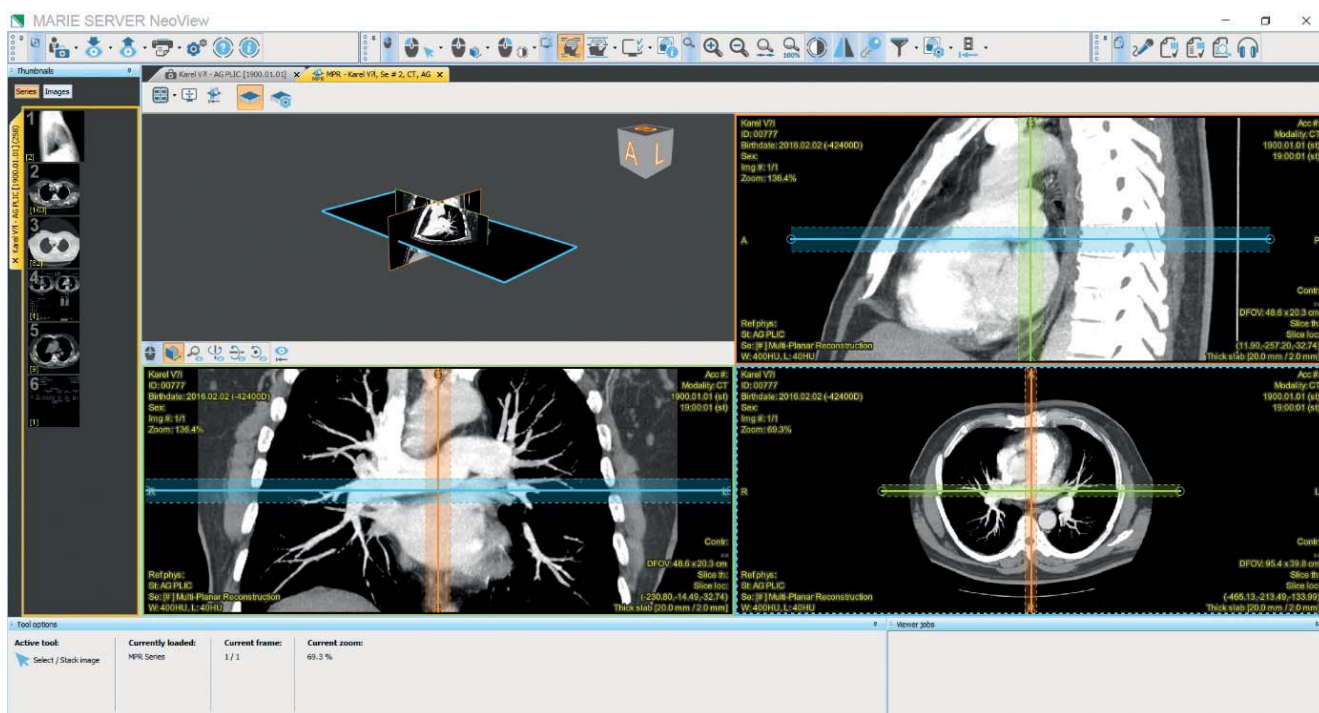
Obrázek 1: Ukázka práce s Hanging Protokoly

xVisionu 300, s tím zásadním rozdílem, že využívá moderních technologií a knihoven, což umožňuje integraci nových funkcí, které se dnes běžně používají pro diagnostiku, jako jsou například hanging protokoly, podpora formátu MPEG-4, apod.

S využitím aplikace Java Web Start software je možné pomocí webového prostředí pracovat s prohlížečem MARIE Server NeoView odkudkoliv (v rámci zdravotnického zařízení i mimo něj), umožňuje uživatelům zabezpečený přístup k obrazové dokumentaci, centrální správu a údržbu, kdy jsou veškerá

uživatelských nastavení od přizpůsobení vzhledu prohlížeče, přes přednastavení rozložení obrazovek v podobě hanging protokolů, až po ukládání filtrů pro vyhledávání patientských dat. To vše zajišťuje uživatelský komfort na nejvyšší úrovni.

Prohlížeč nabízí širokou škálu funkcí pro práci se zdravotnickou obrazovou dokumentací, jako jsou například W/L, zoom, rotace, pseudobarvení nebo obrazové filtry pro doostření obrazu a eliminaci šumu. Uživatel má také k dispozici velké množství pokročilých nástrojů pro měření, jako je měření ploch, vzdáleností, denzity nebo úhlů.

Obrázek 2: Multiplanární rekonstrukce
v prostředí MARIE Server NeoView

Vedle toho, že MARIE Server NeoView představuje univerzální DICOM prohlížeč, nabízí také dostatek specializovaných nástrojů. Prohlížeč obsahuje funkce pro práci s dynamickými sekvencemi, které je možné využít při angiografických vyšetřeních. Uživatelé, kteří se specializují na mamografii, mají k dispozici funkce pro zobrazování CAD markerů. Funkce jako multiplanární rekonstrukce, 3D kurzor nebo automatické označování obratlů jsou pak využitelné při práci se studii pořízenými magnetickou rezonancí nebo počítačovým tomografem.

Prohlížeč podporuje také tvorbu a editaci nálezu ve formě SR (Strukturovaných Reportů). Tyto reporty je možné vytvářet buď v textové podobě, nebo jako audio záznamy.

Prostřednictvím prohlížeče MARIE Server NeoView lze data importovat do archivu, exportovat v DICOM formátu jako obrázek nebo video. Prohlížeč disponuje nástroji pro vypalování dat na CD/DVD a to s možností vypálení včetně prohlížeče. Veškeré uvedené operace lze rozšířit o možnost anonymizace dat.

Výše uvedené nástroje, a do budoucna mnohem víc, Vám nabídne nový přírůstek do rodiny diagnostických prohlížečů MARIE Server NeoView.

Rámcový výčet funkcionality MARIE Server NeoView

Základní přehled

Diagnostické použití.....	ano
Klinické použití.....	ano
Webová aplikace.....	ano
Lokální instalace.....	ano
Lokální instalace.....	ano

Integrační předpoklady

LDAP/AD.....	ano
Možnosti volání z NIS/RIS.....	ano
Správa uživatelů.....	ano
Podpora více archivů.....	ano
Přístup uživatele ze všech stanic.....	ano

Zpracování dat

Import lokálních dat (DICOM).....	ano
Odesílání dat do archivu.....	ano
Vypalování dat na CD/DVD.....	ano
Anonymizace dat.....	ano
Export dat.....	ano
DICOM tisk.....	ano

Práce s daty

Oknění (W/L).....	ano
Rolování.....	ano
Posun.....	ano
Zvětšení.....	ano
Lupa.....	ano
Rotace.....	ano
Referenční čáry/ roviny.....	ano
Synchronizace.....	ano
Oříznutí.....	ano
3D kurzor.....	ano
Pseudobarvení.....	ano
Invertování barev.....	ano
Aplikace filtrů na obraz.....	ano
Korekce jasu.....	ano
Klíčový snímek.....	ano

Měření + anotace

Pravítka.....	ano
Šipka.....	ano
Text.....	ano

ROI kruh.....	ano
ROI elipsa.....	ano
Měření denzity.....	ano
Úhel.....	ano
Cobbův úhel.....	ano
Měření ploch.....	ano
Měření obvodů.....	ano
Nastavení jednotek.....	ano
Kalibrace.....	ano
Označování obratlů.....	ano

Zobrazení

Rozložení obrazovky.....	ano
2D možnosti zobrazování.....	ano
MPR.....	ano
Náklon MPR.....	ano
Hanging protokoly.....	ano
Zobrazování SR.....	ano
Přehrávání smyček.....	ano
Skrýt ID pacienta.....	ano
Full screen.....	ano
Pravítko (měřítka).....	ano

Aplikace změn

Jen aktuální obraz.....	ano
Na všechny série.....	ano
Na všechny studie.....	ano

Další funkce

Multimonitor.....	ano
Klávesové zkratky.....	ano
Editace SR.....	ano
Presets.....	ano

Hlavní výhody MARIE Server NeoView:

- možnost diagnostiky,
- pokročilé funkce pro práci s obrazovou dokumentací - oknění, zoom, rotace, pseudobarvení, pokročilé obrazové filtry, ...
- pokročilé funkce pro měření - plocha, úhly, vzdálenosti, denzita,...
- specializované funkce - MPR, CAD markery, 3D kurzor, automatické označování obratlů,...
- pokročilé zobrazovací funkce - hanging protokoly, podpora více monitorů,...
- data kdekoli a kdykoli v diagnostické kvalitě,
- nástroje pro správu dat - import, export, možnost tisku, vypalování, anonymizace, ...
- podpora SR reportů,
- spolupráce s libovolným PACS.

NOVINKY V MARIE SERVER WEB

Ing. Miroslav Stejskal

Webový DICOM prohlížeč MARIE Server Web není třeba podrobně představovat, ale i přesto si dovoluji na úvod shrnout základní informace. MARIE Server Web je multimodalitní webový DICOM prohlížeč, který umožňuje snadné a intuitivní prohlížení obrazových dat na klinických i diagnostických pracovištích. Díky tomu, že prohlížeč nevyžaduje žádnou instalaci na koncovém zařízení, tak jej lze spustit ve standardním webovém prohlížeči jak na diagnostických stanicích včetně podpory více monitorů, tak i na mobilních zařízeních (tablety, smartphony) pro náhled na obrazovou dokumentaci na ostatních klinických pracovištích, či např. pro účely vizit, prezentací, nebo pro práci mimo nemocnici. MARIE Server Web tak najde uplatnění ve zdravotnických zařízeních všech velikostí, ať už jako doplněk stávajícího řešení umožňující např. odpolední příslužby, kdy se lékař z libovolného zařízení s webovým prohlížečem (notebook, tablet, smartphone) potřebuje odkudkoliv podívat na vyšetření, až po plnohodnotné nasazení jako diagnostický a klinický DICOM prohlížeč.

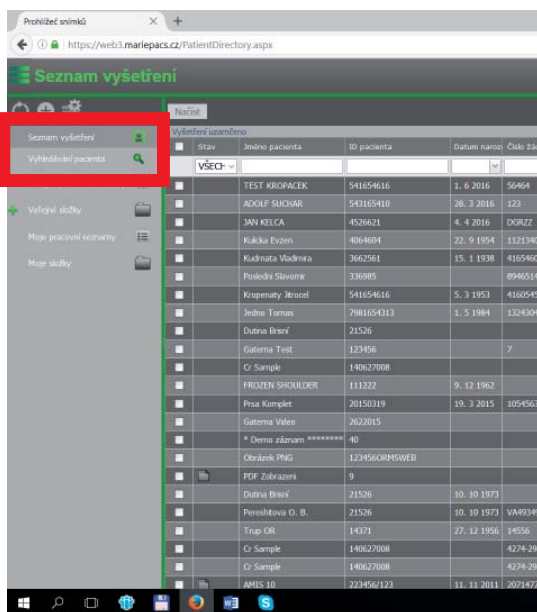
Ve verzi 4.x přibýly nové, praktické funkce, které bychom Vám rádi podrobněji představili.

První změna nastala v rozložení základní obrazovky se seznamem vyšetření, kde přibýlo levé postranní menu. Toto menu slouží k:

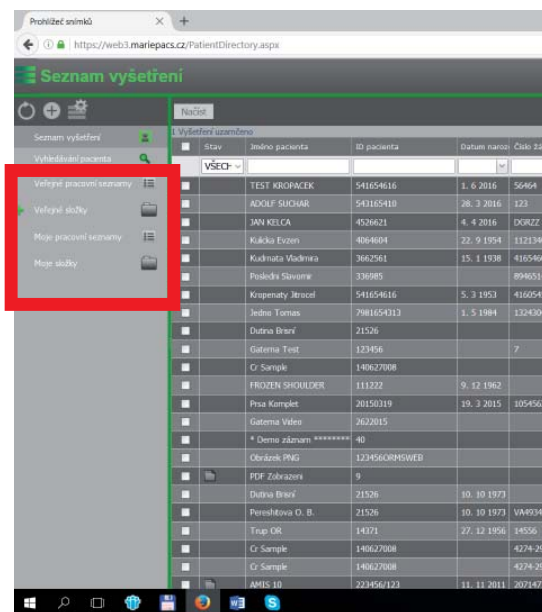
- vyhledávání jak lokálních vyšetření, tak i k vyhledávání vyšetření z dalších připojených DICOM archivů (např. oddělený obrazový archiv MARIE Server MASH pro externí data z jiných zdravotnických zařízení),
- vytváření vlastních nebo sdílených složek či pracovních seznamů. Tuto funkcionalitu lze využít např. pro vytváření seznamu vyšetření pro vizity, prezentační účely, anonymizaci dat či automatické třídění definovaných vyšetření do složek.

Druhou novinkou je možnost otevření více vyšetření najednou, kdy lze jednoduše označit v seznamu vyšetření pomocí „zaškrtnutí“ vyšetření a následně je zobrazit použitím tlačítka „Načíst“.

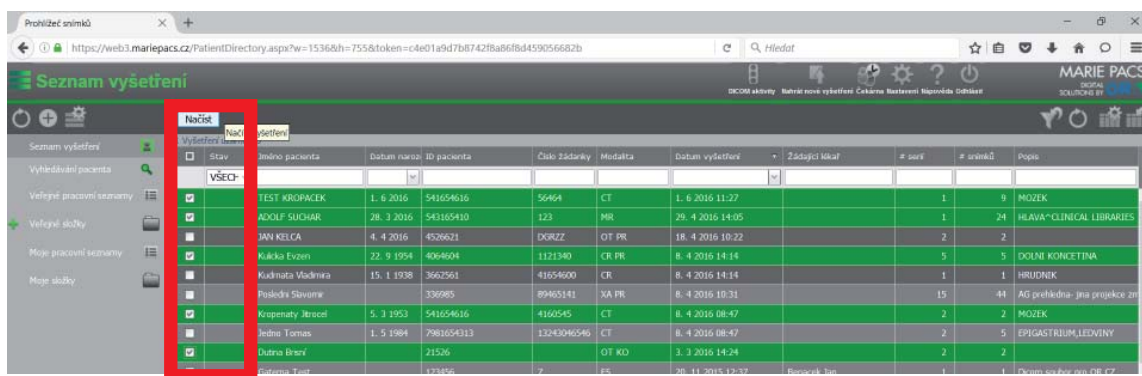
Po načtení lze mezi vyšetřeními přepínat v horním menu prohlížeče, kde jsou uvedeny i základní informace o otevřeném vyšetření a pacientovi.

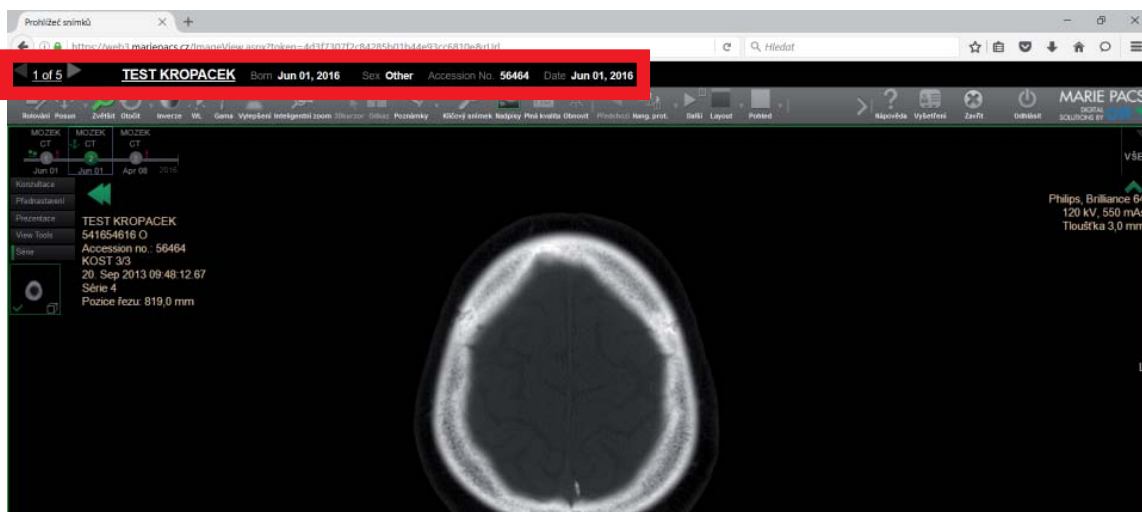
Obrázek 1: Vyhledávání vyšetření

Obrázek 2: Vytváření složek a pracovních seznamů

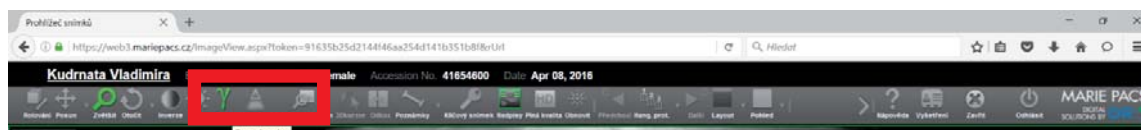

Obrázek 3: Otevření více vyšetření současně

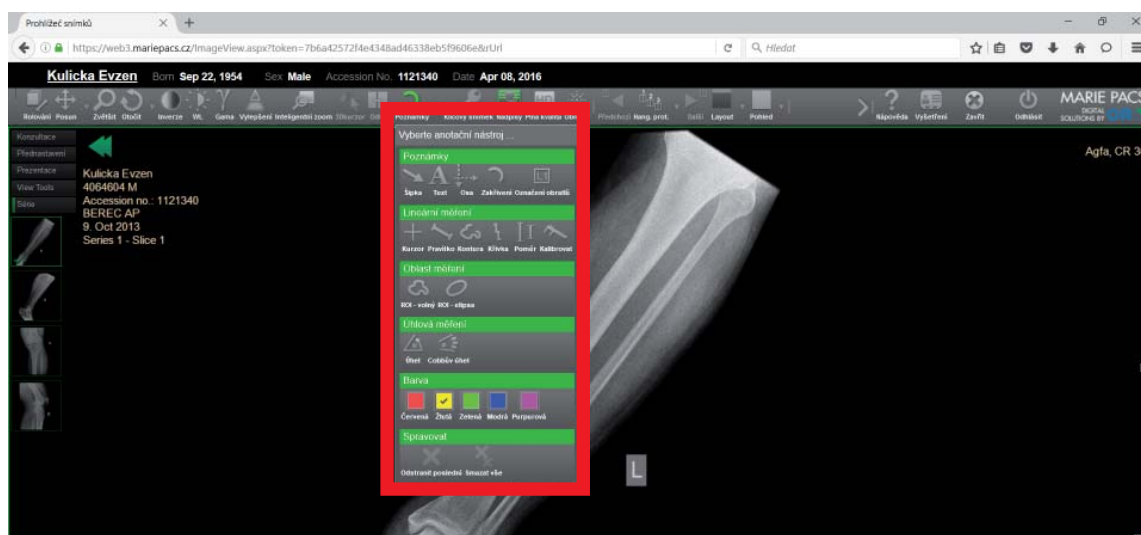

Obrázek 4: Zobrazení informací o vyšetření

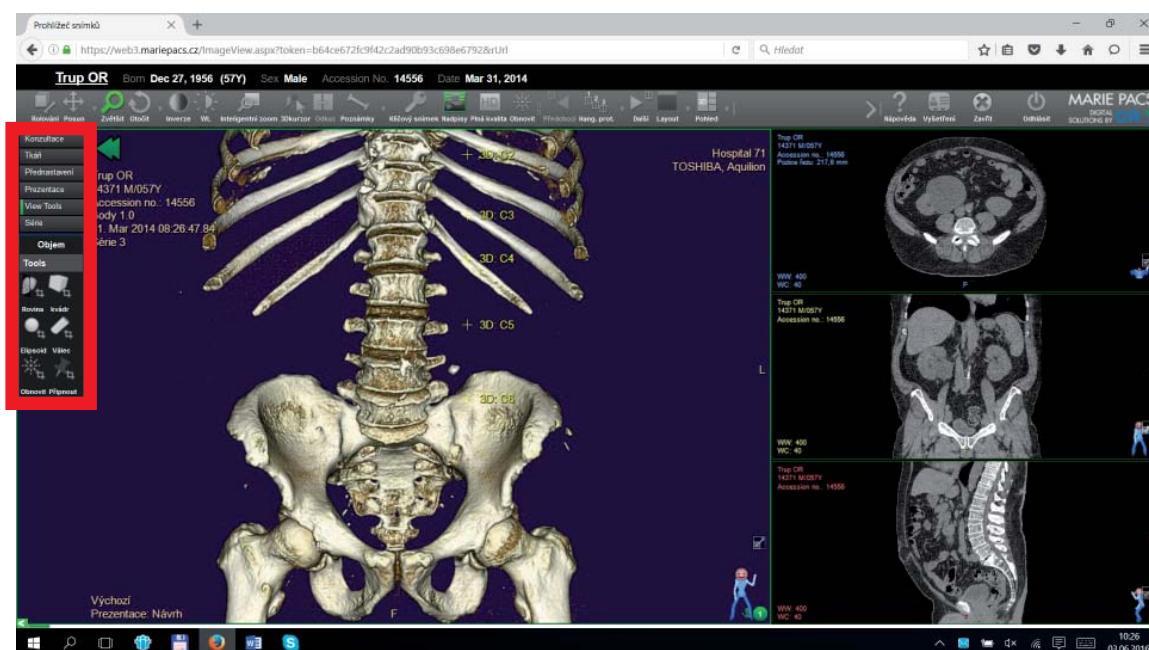
Pro práci s obrazem přibýly oproti předchozí verzi následující funkce:

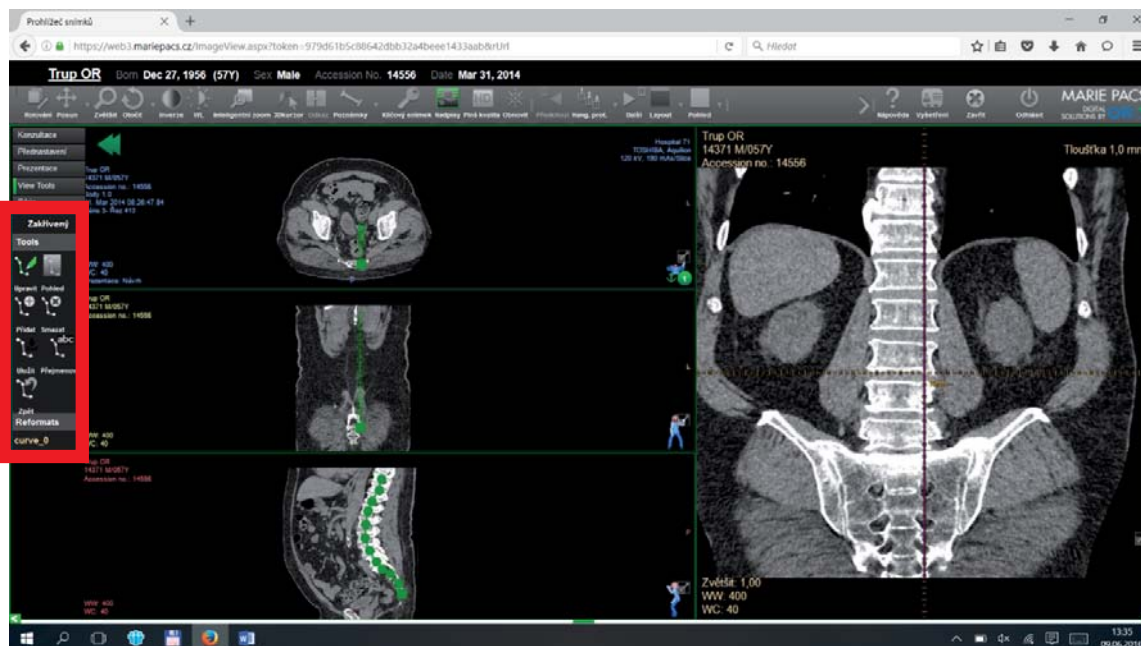
– **gamma korekce, vylepšení obrazu** (ostření/rozostření), **inteligentní zoom**

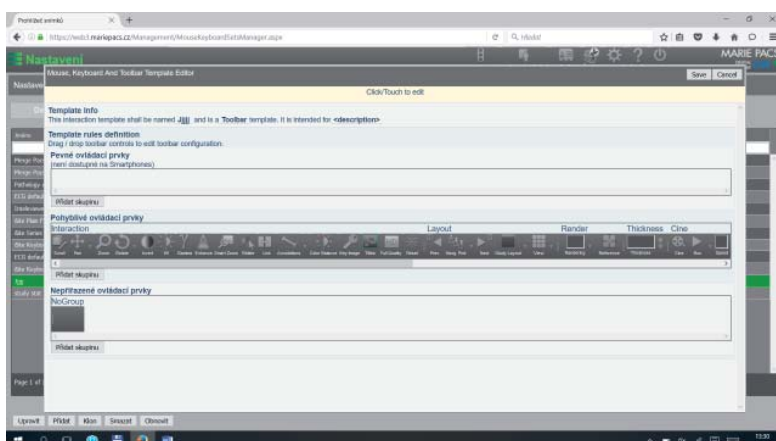
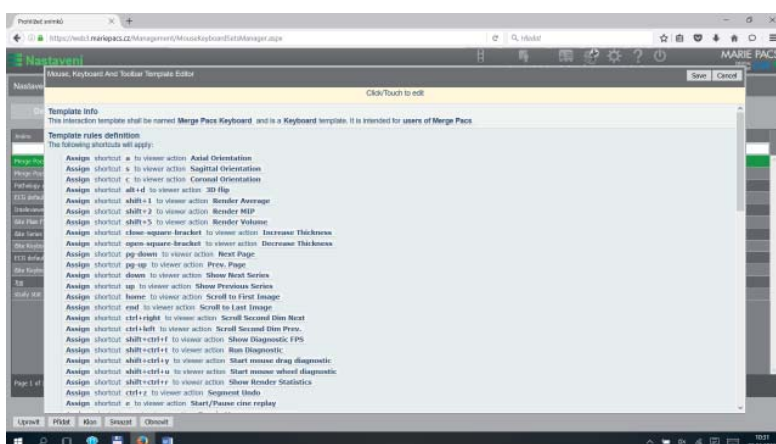
– **zakřivení** (poloměr), **poměr, kalibrace měření** (využití u JPG – kalibrace pomocí měřítka)

– přesunutí nástrojů **pro práci s 3D rekonstrukcemi** do levého kontextového menu

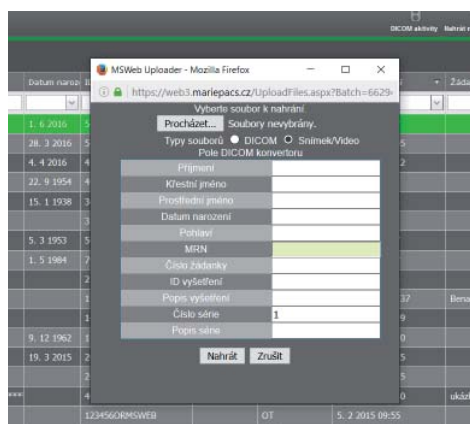
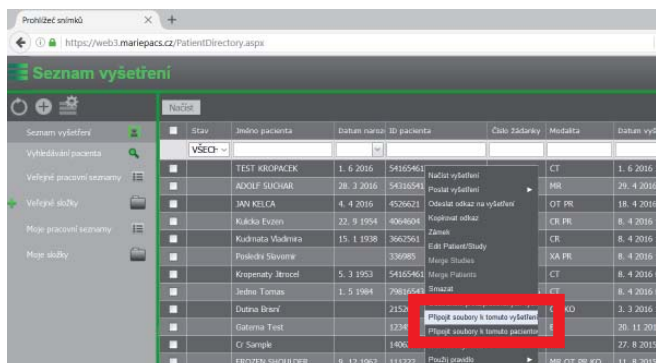

– nový **MPR pohled** („zakřivený“)

– možnost uživatelské **definice klávesových zkratk** pro klávesnici, myš i dotyková zařízení a možnost uživatelského přizpůsobení horního nástrojového menu pro práci s obrazovým vyšetřením

– **import dat** – tato funkcionality není novinkou, ale rádi bychom představili možnosti využití této funkce. Kromě standardního importu DICOM vyšetření nebo jakéhokoliv dalšího souboru (podpora JPG, PDF, BMP, MS office dokumenty, apod.), které lze využít jako import k danému pacientovi nebo

jako import souboru pro nového pacienta, příklad využití např. pro focení dekubitů, traumat, na patologii, kožním oddělení apod. Import lze využít buď k již existujícímu pacientovi, nebo vytvořit importem nové vyšetření.

Hlavní výhody MARIE Server Web:

- diagnostické a klinické prohlížeče s pokročilou funkcionalitou,
- žádná instalace na koncové stanici – stačí web prohlížeč s HTML5 (Chrome, Firefox,...),
- nezávislost na konkrétním koncovém zařízení (plovoucí licence),
- univerzální použití na všech zařízeních – pracovní stanice, notebook, tablet, smartphone vč. podpory dotykových gest,
- široká funkcionality zahrnující i MPR, MIP, 3D VRT, PET CT/MR, Mammo a další,
- data kdekoli a kdykoli v diagnostické kvalitě (certifikace zdrav. prostředek třídy IIb),
- vzdálená diagnostika odkudkoli (internet, postačuje i 3G síť),
- vzdálené konzultace a konzilia v reálném čase (dynamický obraz) bez nutnosti odesílání dat do jiného zdravotnického zařízení,
- off-line sdílení obrazové dokumentace,
- podpora hlasové komunikace,
- podpora více diagnostických monitorů a závěsných protokolů,
- časová osa vyšetření pacienta,
- nízké nároky na výkon stanice a rychlost připojení,
- centrální správa a uživatelská nastavení,
- spolupráce s libovolným PACS.

ÚSPĚCHY MARIE

Bc. Ondřej Kolouch

Regionální řešení MARIE PACS ve Zlínském kraji získalo první místo v soutěži “Egovernment The Best 2015” o nejlepší projekt eGovernmentu v kategorii krajských projektů a také prestižní ocenění “Hlavní cena roku 2015” magazínu CIO Business World.

Krajské úložiště obrazové zdravotnické dokumentace slouží nemocnicím zakládaným Zlínským krajem pro archivaci a sdílení obrazové zdravotnické dokumentace v digitální podobě. To s sebou přináší velké výhody jak pro lékaře, tak pro samotné pacienty.

„Projekt centrálního úložiště obrazových dat významně přispěl ke zrychlení vzájemného sdílení výsledků vyšetření

mezi jednotlivými nemocnicemi zřizovanými Zlínským krajem, a tak zpřesnil diagnostický proces u pacientů především v možnosti porovnávat nálezy s jinými, pořízenými v minulosti na jiných pracovištích. Zároveň ušetřil finanční prostředky redukcí zbytečně opakovaných vyšetřovacích postupů.“ MUDr. Jiří Tesař, Ph.D., primář kliniky zobrazovacích metod Krajské nemocnice T. Bati.

Dříve každá nemocnice provozovala vlastní lokální PACS jiného dodavatele a výměna obrazové dokumentace byla potom, v rámci vzájemné spolupráce mezi jednotlivými nemocnicemi, komplikovaná a pomalá. To významně omezovalo spolupráci v oblasti sdílení vyšetření a znamenalo

mnohdy duplicitní vyšetření stejného pacienta v různých nemocnicích.

V roce 2013 byl na základě Výzvy č. 8 Rozvoje eGovernmentu v krajích v rámci Integrovaného operačního programu realizován projekt „Vytvoření a údržba krajských dlouhodobých úložišť“, jehož součástí bylo zřízení krajského digitál-

ního úložiště a centrálního systému PACS, vybudovaného na systému MARIE PACS. Uvedené řešení bylo realizováno v úzké spolupráci s oddělením informatiky Krajského úřadu Zlínského kraje a s krajskými nemocnicemi, především pak s Krajskou nemocnicí Tomáše Bati ve Zlíně. Úložiště je umístěno v technologickém centru Zlínského kraje (respektive v5obou jeho lokalitách) a komunikace je zajištěna a probíhá prostřednictvím krajské datové sítě. Vybudování krajského digitálního úložiště přineslo nemocnicím zefektivnění archi-

vace obrazové dokumentace, zvýšení její dostupnosti a možnost jejího efektivního a bezpečného sdílení.

V roce 2014 a 2015 byl do úložiště postupně zmigrován i starší obsah archivů jednotlivých nemocnic zahrnující veškerá data od dob digitalizace jejich radiologických provozů a v současné době je v archivu uloženo více než 1 800 000 vyšetření. Uvedené řešení bylo realizováno v souladu s platnou legislativou, zejména se zákonem 101/2000 sb., o ochraně osobních údajů.

FINANCOVÁNÍ ICT PROJEKTŮ VE ZDRAVOTNICTVÍ Z FONDŮ EU

Ing. Eva Chmelová

V současné době, kdy se zejména mnohá zdravotnická zařízení, ale i soukromé firmy či instituce poskytující služby v oblasti zdravotnictví, potýkají s nedostatkem finančních prostředků na většinu oblastí rozvoje, je oblast ICT obvykle první na řadě, kde dochází ke krácení prostředků na údržbu či potřebnou obnovu. To ve svém důsledku může znamenat ohrožení chodu nebo výkonnosti a snížení konkurenceschopnosti nebo snížení kvality poskytovaných služeb. Pokud není možné najít jiné zdroje financování, je možné hledat alternativní cesty ke zlepšení financování ICT a to například z prostředků

Strukturálních fondů EU.

Za několik uplynulých programových období, kdy byly schváleny a realizovány tisíce projektů, úspěšní žadatelé o dotace získali mnoho zkušeností s celým tímto procesem od přípravy, podání, schválení žádosti a realizaci projektového záměru. Nejčastější zkušeností při úspěšné realizaci projektů financovaných z evropských dotací je administrativní náročnost pro poskytovatele dotací i pro příjemce finančních prostředků. Poskytování veřejné podpory se řídí přísnými evropskými pravidly, právním řádem České republiky a podmínkami dotačního

Organizační složky státu	Příspěvkové organizace organizačních složek státu, státní organizace, státní podniky	Kraje	Organizace zakládané nebo zřizované kraji	Obce (kromě Prahy a jejích částí)	Organizace zakládané nebo zřizované obcemi (kromě Prahy a jejích částí)
450 000 000 Kč	50 000 000 Kč	100 000 000 Kč	20 000 000 Kč	30 000 000 Kč	15 000 000 Kč

programu. Neznalost a nedostatky v rámci přípravy a administrace projektů vystavují příjemce značnému riziku nevyplacení nebo krácení dotace, v mnohých případech také dokonce vrácení části finančních prostředků hrazených z dotace.

Přestože financování ze strukturálních fondů přináší poměrně velkou administrativní zátěž a přísnější podmínky při výběru dodavatelů, financování projektu z prostředků EU může být cestou, jak ušetřit vlastní finanční prostředky a přitom se dostat k novým možnostem, jak pořídit potřebné informační technologie. Základem je stanovení strategie a oblastí, které jsou vhodné pro financování z prostředků EU tak, aby byl projekt či projekty pro hodnotící orgány natolik atraktivní, aby byla žádost schválena.

V současné době je otevřeno několik výzev Integrovaného regionálního operačního programu (IROP), do kterých je možné přihlásit ICT projekty, které mohou podávat oprávnění žadatelé v oblasti zdravotnictví. Příjemci podpory mohou být organizační složky státu, příspěvkové organizace organizačních složek státu, státní organizace a státní podniky. Dále mohou žádat o podporu kraje, organizace zřizované nebo zakládané kraji, obce (kromě Prahy a jejích částí) a organizace zřizované nebo zakládané obcemi (kromě Prahy a jejích částí). V oblasti zdravotnictví je možné čerpat finanční prostředky z následujících výzev IROP:

- **Výzva č. 23** – Specifické informační a komunikační systémy a infrastruktura I.,
- **Výzva č. 26** – eGovernment I. (podoblast eHealth),
- **Výzva č. 28** – Specifické informační a komunikační systémy a infrastruktura II.,
- Připravuje se výzva eGovernment II. (podoblast eHealth).

eGovernment I. (podoblast eHealth)

Jedná se již o pátou výzvu z oblasti elektronizace veřejné správy. Podpora je zaměřena na další rozvoj elektronizace resortních odvětví, jako je kultura, spravedlnost, vzdělávání nebo zdravotnictví. V rámci této výzvy budou podporovány informační systémy veřejné správy ČR, a to např. informační systémy pro snadný přístup odborné i laické veřejnosti k digitálnímu kulturnímu obsahu, informační systémy pro sdílení zdravotních informací a dokumentace nebo rozvoj informačních systémů pro výkon agend v sociální oblasti. Mezi podporitelné aktivity dále patří zavedení elektronické identity fyzických osob a opatření v souvislosti s aplikací směrnice eIDAS.

Příjemci podpory mohou být organizační složky státu, příspěvkové organizace organizačních složek státu, státní organizace a státní podniky. Dále mohou žádat o podporu

kraje, organizace zřizované nebo zakládané kraji, obce (kromě Prahy a jejích částí) a organizace zřizované nebo zakládané obcemi (kromě Prahy a jejích částí). Projekty mohou být realizovány na celém území ČR včetně území hl. m. Prahy. Žadatelé mohou podávat žádosti o podporu od 31. března 2016 do 29. prosince 2017. Realizace projektu musí být ukončena do 31. prosince 2021.

Pro žadatele je připraveno přes 2,3 mld. Kč. Z toho je 1,86 mld. Kč z Evropského fondu pro regionální rozvoj a národní spolufinancování činí max. 440 mil. Kč. Minimální výše celkových způsobilých výdajů na jeden projekt je 1 mil. Kč, maximální je 450 mil. Kč.

Maximální výše celkových způsobilých výdajů na jeden projekt u jednotlivých typů žadatelů je následující:

Podpora projektů z oblasti eGovernmentu a informačních a komunikačních systémů veřejné správy se pohybuje v rozsahu rozšíření, propojení, konsolidace systémů, aplikací a datového fondu veřejné správy a jeho publikování, včetně cloudových řešení. Cílem je efektivní a bezpečné využívání jednotlivých agend na principu “open data“, využívání pořízených dat, založeného na principu sdílení pořízených dat a jejich přístupnosti dalším subjektům veřejné správy i mimo ni. Dalším typem projektů je zajištění úplného elektronického podání a elektronizace agend (např. eCulture, eHealth, eJustice, eProcurement, eSbírka, eLegislativa, elektronické identifikace, autentizace a autorizace).

Je důležité, aby projekty naplňovaly podmínky výzvy a pořizované informační systémy přinášely nejméně tři nové funkcionality, jejichž výčet je obsahem této výzvy, jako: samoobslužné získání výpisů z některých registrů veřejné správy a elektronické podání vůči veřejné správě; propojování datového fondu veřejné správy, vybudování centralizovaných agendových informačních systémů veřejné správy, aby umožňovaly sdílení dat; zajištění provozní spolehlivosti, bezpečnosti, provozního a bezpečnostního dohledu, propojení významných IS a prvků kritické infrastruktury s dohledovým systémem, propojení dohledového systému CMS 2.0 na CERT NBU; interoperabilita na území státu s přesahem v rámci EU. Není možná pouhá obnova SW bez nových funkcionalit.

Žádosti o podporu musí být podány v předepsané formě, podepsány oprávněným zástupcem žadatele a musí k ní být doloženy všechny povinné přílohy a obsahově splňovat náležitosti, požadované v dokumentaci k výzvě. K žádosti je potřeba doložit také souhlasné stanovisko Hlavního architekta eGovernmentu pro projekty územních samosprávných celků nad 15 mil. Kč celkových způsobilých výdajů, pokud se nebudou vázat na centrální systémy veřejné správy. U projektů v oblasti

zdravotnictví je potřeba, aby byly v souladu s resortní strategií Ministerstva zdravotnictví, zastřešující strategie kraje nebo obce v oblasti zdravotnictví, kterou žadatelé popíší ve studii proveditelnosti, která je nedílnou součástí žádosti.

Hlavní podporované aktivity v podoblasti eHealth jsou:

- Informační systémy v oblasti sdílení informací mezi poskytovateli zdravotní péče.
- Informační systémy v oblasti informací o zdravotní péči pro pacienty, sdílení informací o preskripci, žádankách, čekacích listech na lékařské výkony, péče o chronické pacienty, telemedicina.
- Vybudování základní informační infrastruktury pro agendu zdravotnictví.

Hodnotitelé projektů posuzují, zda má žadatel zajištěnou administrativní, finanční a provozní kapacitu k realizaci a udržitelnosti projektu. Zda výdaje na hlavní aktivity v rozpočtu projektu odpovídají tržním cenám. Minimálně 85% způsobilých výdajů projektu musí být zaměřeno na hlavní aktivity projektu. Harmonogram realizace projektu musí být reálný a proveditelný. Cílové hodnoty indikátorů musí odpovídat cílům projektu. V hodnocení eCBA/finanční analýzy projekt dosáhne minimálně hodnoty ukazatelů stanovené ve výzvě.

Specifické informační a komunikační systémy a infrastruktura II.

Ke dni 4. 5. 2016 byl také zahájen příjem žádostí o podporu v rámci Integrovaného regionálního operačního programu ve výzvě č. 28 zaměřené na Zvyšování efektivity a transparentnosti veřejné správy prostřednictvím rozvoje využití a kvality systémů IKT.

Žádosti je možné podávat do 27. 12. 2017. Alokace pro tuto výzvu je cca 1,03 mld. Kč.

Typy podporovaných projektů: Rozvoj, modernizace a zvýšení dostupnosti komunikačních a informačních systémů a infrastruktury; Technologická a komunikační infrastruktura (datová centra s vazbou na nově pořízený nebo modernizovaný informační systém); Informační systémy v souvislosti s centry sdílených služeb; Elektronizace podpůrných procesů.

Oprávněnými žadateli jsou kraje, organizace zřizova-

né nebo zakládané kraji, obce (kromě Prahy a jejích částí), organizace zřizované nebo zakládané obcemi (kromě Prahy a jejích částí).

Míra podpory – výše vlastního spolufinancování ze strany žadatelů:

- kraje, organizace zřizované kraji, obce, organizace zřizované obcemi – 10 %,
- organizace zakládané obcemi, organizace zakládané kraji – 15 %.

Maximální a minimální výše celkových způsobilých výdajů:

- Minimální výše celkových způsobilých výdajů 1 000 000 Kč.
- Maximální výše celkových způsobilých výdajů:
 - kraje - 100 000 000 Kč,
 - organizace zakládané nebo zřizované kraji - 20 000 000 Kč,
 - obce - 30 000 000 Kč,
 - organizace zakládané nebo zřizované obcemi - 15 000 000 Kč.

Jedná se o průběžnou výzvu, tzn. že žádosti mohou být podávány průběžně do vyčerpání celkově alokovaných finančních prostředků pro danou výzvu nebo do termínu ukončení podání žádostí.

Oproti minulým programovým obdobím se od roku 2014 veškeré žádosti o podporu z výše uvedených výzev IROP předkládají v elektronické podobě v aplikaci MS2014+, která je dostupná na adrese <https://mseu.mssf.cz>. V případě, že si nejste zcela jisti, zda je váš projektový záměr a žádost správně sepsány, je možné je také konzultovat s kontaktními pracovníky Centra pro regionální rozvoj České republiky v jednotlivých krajích.

Pokud stále váháte a ještě nevíte, z jakých zdrojů byste mohli financovat pořízení vámi vybraných potřebných informačních technologií, zkuste se na nás obrátit a my vám rádi pomůžeme najít vhodný program, ze kterého můžete financovat vaše ICT projekty a také vám můžeme pomoci s přípravou a sestavením žádosti.

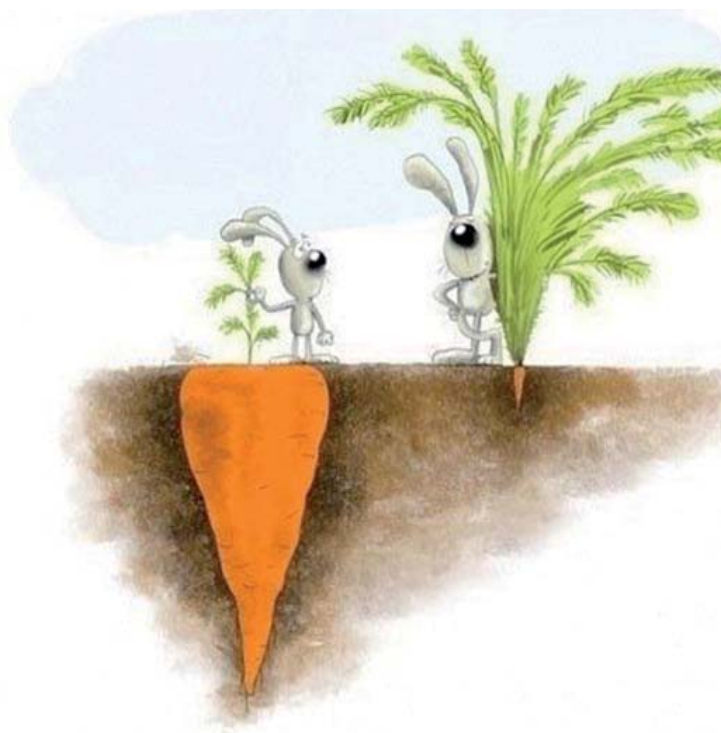
Zdroj informací: Ministerstvo pro místní rozvoj www.mmr.cz

PROJEKT – ŘÍDIT ČI NEŘÍDIT?

Ing. Marek Smilowski

Projekt, řízení projektů, projektový manažer – pojmy, se kterými se v dnešní době prakticky setkáváme neustále – ať už se jedná o reklamy hobby marketů, dokumentaci ke stavbě domu, řešení pracovních úkolů nebo různá vyjádření v médiích, kde je slovo projekt a jeho odvozeniny velmi často používáno. Můžeme si položit otázky – Co je to vlastně projekt? Chápou všichni význam slova projekt stejně? Anebo existují rozdílné výklady či vnímání, které mohou vést k nedorozuměním a chybným závěrům? Je nutné projekty vůbec řídit?

Projekt lze popsat jako časově ohraničené úsilí, směřující k vytvoření unikátního produktu nebo služby. Klíčovými vlastnostmi projektu jsou tedy omezení v čase – musí být jasný začátek a konec, a jedinečnost výstupů projektu. Příkladem projektu jsou například vymalovaný pokoj, postavený dům, vyrobený prototyp letadla nebo naimplementovaný informační systém. Vedle času a cíle je projekt také ohraničen zdroji, které jsou pro jeho realizaci k dispozici. Zdroji jsou míněny např. materiálové, lidské či finanční prostředky, které je možno

v rámci realizace projektu využít.

V případě, že máme projekt rozdělen na více etap a účastní se jej více osob, je nutné na začátku projektu definovat zodpovědnost za jednotlivé úkoly či celé etapy a také definovat role jednotlivých členů. Podstatné je to, že projekt řídí jen jedna osoba, která může delegovat úkoly či řízení pracovních týmů na jiné osoby s tím, že musí provádět kontrolu a vyžadovat si průběžné informace o stavu prací. Bez této kontroly se projekt může dostat do obtíží, které povedou k neúspěšnému projektu.

Čas, cíl a zdroje jsou vzájemně pevně spojeny, změna kterékoliv části znamená, že musí automaticky dojít i k odpovídající změně ostatních veličin. S ohledem na unikátnost každého projektu jsou s jeho realizací spojena také rizika. Projekt, který má být úspěšný, tedy má být dosaženo požadovaného cíle v zadaném čase a s využitím dostupných zdrojů, musí být podřízen pravidlům, a ta musí být všemi zúčastněnými akceptována a dodržována. Celé si to můžeme ukázat na příkladu, kdy se na podzim rozhodneme, že si budeme na jaře chtít vypěstovat vlastní mrkev, a v květnu chceme pozvat přátele na mrkvovou party.

Cíl: vypěstovat mrkev

Čas: květen

Zdroje: na začátku pouze záhonek na vlastní zahrádce

Podmínky jsou dané a je možno se pustit do realizace. Již v tomto okamžiku se rozhoduje, zda na jaře mrkev vyrostle, jaká bude, anebo že nevyrostle vůbec nic, tedy jak projekt dopadne. Scénářů může být více, na ukázkou 3 možné přístupy.

Varianta A) Střelec

V tomto případě se vypravíme na zahrádku s představou, že mrkev už vyrostla a dokonce už je na talíři připravena ke konzumaci. Jaké asi může být překvapení, když se zjišťuje, že

nejenže žádná mrkev nevyrostla, ale dokonce že jsme žádnou ještě nezaseli.

Některé projekty skončí i proto, že je teprve zima a sněží. Anebo se v průběhu realizace zjistí, že nemáme osivo, nářadí. Případně, že nikdo neví, jak mrkev vypěstovat. Takové projekty končí většinou fiaskem – buď se ukončí v průběhu realizace bez jakéhokoliv výsledku, nebo se extrémně protáhnou a mrkev vypěstujeme až další sezonu.

Je zřejmé, že neřízený projekt nemůže ve většině případů nikdy dopadnout dobře. Zejména tehdy, kdy je projekt omezen např. externími vlivy (v našem případě počasím), zdroji (nejsou dostupná semínka mrkve) nebo špatným plánováním a chybějící kontrolou dílčích kroků a úkolů.

Varianta B) Vyvážená

Na začátku je provedena sumarizace cílů a úkolů, rozdělení na etapy a je připraven časový harmonogram. To znamená, že si naplánujeme úkoly a termíny jejich splnění. Tyto milníky si poznačíme (na papír, do kalendáře v telefonu či jinde). V dostatečném předstihu si zajistíme osivo a provedeme kontrolu potřebného nářadí. Pokud nářadí nemáme, tak je dostatek času si zajistit nové či si jej někde vypůjčit. Hlavně je nutno oznámit přátelům předběžný termín mrkvové party, a ten v průběhu času upřesňovat.

Ve své podstatě je nutné si na začátku vše dobře naplánovat – a to nejenom úkoly, ale i čas, kdy dané práce budou prováděny, a také pracovat s možnými riziky, které by mohly celé snažení ovlivnit. Rizika je možno členit podle toho, zda je můžeme či nemůžeme ovlivnit. S riziky, která můžeme ovlivnit, je nutno pracovat a je potřeba je kontrolovat v průběhu celého trvání projektu. Snahou je riziko vyloučit anebo minimalizovat jeho dopady. Příkladem rizika, které můžeme vyloučit, je chybějící nářadí – pokud budeme rizika plánovat, tak jsme schopni si chybějící nářadí zajistit v dostatečném předstihu, což ve výsledku projekt neohrozí ani neomezí. Riziky, která nelze eliminovat, jsou ve většině případů externí vlivy – např. špatné počasí.

Pokud se podaří dodržet a průběžně kontrolovat stav úkolů a částí projektu, můžeme se na konci jara těšit na mrkvovou party s přáteli.

Varianta C) Hardcore

V tomto případě je začátek i průběh obdobný jako v případě varianty B), ale jsou zde více či méně patrné rozdíly, které mohou způsobit, že projekt nebude úspěšný. Rozdíly by se daly pojmenovat „projekt pro projekt“. Co to v praxi znamená? Projekt si na začátku důkladně rozplánujeme, definujeme pracovní týmy, úkoly a termíny. Projekt je zahájen úvodní schůzkou, na kterou jsou pozvaní všichni účastníci včetně dalších pracovníků, kteří se projektů přímo neúčastní. Závěrem bývá zápis, který je validován všemi pověřenými zástupci, a je naplánována další kontrolní schůzka. Podobných aktivit je v průběhu projektu několik, a za určitých podmínek pak dojde k tomu, že naplánované práce se z důvodu nadbytečně přebujelé administrativy zpožďují či se dokonce zastaví. Jak takový projekt dopadne, je možné prostou dedukcí zjistit.

Místo závěru otázka. Je projekt dobré řídit či ne? A pokud ano, jakou formou řízení projektu použít? Napoví obrázek, která z cest řízení projektu byla úspěšnější.

Řídíme všechny projekty včetně rozdělení na etapy, plánování, řízení rizik, ale nikdy nesmíme zapomenout na zdravý rozum, tedy nedělejme projekty na efekt. Ve smyslu bombastických či megalomanských akcí, protože důležitý je výsledek a přínos pro koncového uživatele. Ten vidí přínos pouze v tom, co mu výsledek projektu přinese, nikoliv jak byl nebo je projekt prezentován na úkor vlastního výsledku a cílů projektu. Rovněž se nevyplatí na začátku projektu šetřit tam, kde to nedává smysl, protože pak můžeme dopadnout stejně jako jedna z vedlejších postav z komedie Na samotě u lesa.

- „To máte: tvárnice, překlady, krovy, latě, tašky, hřebíky, vruty, okapy, plechy, elektroměr, zemní drát...“

- A vy tomu rozumíte?
- No to víte, my máme toho zedníka. Nejlacinější zedník v kraji. Bere deset korun na hodinu.
- Hmm...
- Samozřejmě plus doprava a strava.
-
- On teda cihlu do ruky neveme, ale odborník je to na slovo vzatej.

Existuje několik metodik a systémů pro řízení projektů, o některých z nich bude pojednáno v některém z dalších článků na téma řízení projektu.

Autor článku je certifikovaným odborníkem metodiky PRINCE2® Foundation.

SPOLUPRÁCE SE STUDENTY

Ing. Jan Kelča

Zbývají mi dva dny, poslední dva dny na odevzdání tématu mé bakalářské práce na studijním oddělení. O čem mám psát? Čemu bych se chtěl věnovat a co by mě bavilo? Vím, že nechci ověřovat již dávno známé, dvacetistránkové, matematické teoremy. Naopak, mělo by to být něco praktického, neobvyklého a v neposlední řadě něco, co by pomohlo mému budoucímu uplatnění.

Vloni v zimě jsem byl na praxi v medicínské divizi společnosti OR-CZ spol. s r. o. v Moravské Třebové, kde mě seznámili a umožnili mi pracovat s nejnovějšími technologiemi pro archivaci, zpracování a zobrazení obrazové medicínské dokumentace. Zaměstnance z OR-CZ a jejich produktové portfolio moc dobře znám, často u nás ve škole přednášejí a jejich produkty nám poskytují pro výuku.

V OR-CZ mají velké množství nápadů, jak svá stávající řešení rozšířit a funkčně obohatit. Zeptám se jich, jestli by mi nepomohli vymyslet nějaké zajímavé a neotřelé téma na moji práci. A pokud vše půjde dobře, domluví si u nich brigádu a třeba z toho bude něco víc.

Výše uvedené možnosti nabízí studentům a absolventům nejen nově navázaná spolupráce mezi OR-CZ spol. s r. o. a Ústavem biomedicínského inženýrství a bioinformatiky na VUT v Brně, ale také dlouholetá spolupráce s Technickou univerzitou Liberec.

MÉ ZAKOUSNUTÍ DO JABLKA ANEB ŽIVOT VE SVĚTĚ APPLE OS X

Bc. Zdeněk Becha, MBA

Notebook je mým každodenním pomocníkem, a to jak v práci, tak i v soukromí. Je to už hodně dávno, co se ze mě stal pouhý uživatel výpočetní techniky, který nic neprogramuje, neopravuje, nevyvíjí a ani ho příliš nezajímá „jak to funguje uvnitř“. Dokonce musím konstatovat, že ani zdaleka neznám veškerou funkcionalitu operačního systému a aplikací, které denně využívám. Berte tedy, prosím, tento článek jako laický pohled na věc od běžného uživatele. Článek si neklade za cíl objektivně porovnávat operační systémy a jednotlivé platformy, cílem je popsat mé zkušenosti a poznatky při přechodu z notebooku a operačního systému MS Windows (8.1) na notebook se systémem Apple OS X (El Capitan).

Obrázek 1: Apple MacBook Pro 13“

Můj první notebook nesl nápis Hewlett Packard a byl jsem s ním mnoho let spokojen. Mimochodem, mám ho dodnes a dodnes (více než 16 let) funguje. Snad proto jsem tuto značku při výběru vždy preferoval a vždy byl spokojen. Zmíním i dvě „šlápnutí vedle“, a to notebooky dvou japonských výrobců (Sony a Fujitsu), jeden s MS Windows Vista a druhý s MS Windows 8.1. Oba totiž občas uměly pozlobit svým nepředvídatelným chováním. Není větší trapas než 15 zákazníků čekajících na pre-

zentaci a notebook ne a ne naskočit... Zdůrazním, že se u obou notebooků jednalo o problém s operačním systémem a ovladači, nikoli s HW jako takovým. Faktem ale je, že u notebooků HP jsem se nikdy s podobným problémem nesetkal.

V posledních letech pozoruji, že čím dál více „běžných uživatelů“ používá notebooky se svítícím nakousnutým jablkem. Přiznám se, že se mi vždy líbil jejich design. Také jsem četl a slyšel mnoho chvály ohledně spolehlivosti, bezpečnosti a intuitivního ovládání. A protože již více než 4 roky používám telefon i tablet značky Apple, rozhodl jsem se, že si nepořídím již vybraný notebook Hewlett Packard, ale Apple MacBook Pro s 13“ displejem. Přiznám se, nešlo o rozhodnutí rozumu, ale pocitu... A co víc – nelituji toho...

MacBook dorazil před Vánocemi, což byl záměr, abych se mohl novým systémem v klidu seznámit, převést data, kontakty, zprovoznit komunikaci a tak dále a tak dále, však to znáte. Překvapila mě krabice jen o málo větší, než vlastní MacBook. Vlastně dostanete jen notebook a napájecí zdroj. Ten je možné připojit k síti buď prostřednictvím dlouhého kabelu, nebo pomocí vidličky, která se zasune přímo do zdroje. Nečekejte žádné obsáhlé návody, CD nebo DVD a podobně. Nic dalšího v krabici není.

Po odstranění všech ochranných fólií (je opravdu co odstraňovat, jsou totiž na všem) jsem chvilku hledal tlačítko „power“. Patřím mezi ty, kteří návody čtou, až když něco nefunguje, a to vám už návod stejně většinou nepomůže. Po zapnutí se rozsvítilo nakousnuté jablko (jak jinak) a za chvíli už běžel operační systém. Pro registraci jsem využil účet (tzv. Apple ID) zřízený pro iPhone a iPad. Příjemně jsem byl překvapen, že po přihlášení se MacBook sám přihlásil k mé domácí síti chráněné heslem. Konfigurace Wi-Fi sítě vč. hesel se totiž automaticky mezi všemi zařízeními pod jedním Apple ID sdílí. Pak mě systém vyzval k aktualizaci SW, což chvíli trvalo, neboť se stahovalo více než 6 GB dat. Až po provedené aktualizaci jsem zjistil, že se nainstalovala nejnovější verze operačního systému s označením „El Capitan“. Trochu mě to vylekalo, protože jsem četl mnoho článků o problémech s kompatibilitou aplikací a ovladačů. Obavy byly ale zbytečné, já sám jsem žádný takový problém za celou dobu nezaznamenal. Ještě k aktualizaci, proběhlo stažení, pak dlouho svítilo jablko s rostoucím proužkem, potom restart a bylo hotovo, jak snadné...

První poznatky – žádné kontrolky jako nabíjení, napájení, činnost HDD a podobně (LEDka nabíjení je přímo na nabíjecím

konektoru – viz obrázek), okna jako ve Windows, ale tlačítka pro minimalizaci, maximalizaci a zavření jsou vlevo v podobě malých barevných koleček, žádná nabídka „start“, ale dole lišta zvaná „Dock“ a v ní ikony programů a pro ovládání systému. Jednou z ikon je i „Launchpad“, který zobrazí další instalované aplikace ve formě ikon na celé obrazovce. Zvláštností je, že aplikace spuštěná v okně má „horní“ ovládací lištu na horní hraně obrazovky, ne na okně, jak je tomu ve Windows. Trochu nezvyklé je i rozložení klávesnice, v rohu dole je klávesa „FN“ (to je běžné i některých notebooků s Windows), pak teprve

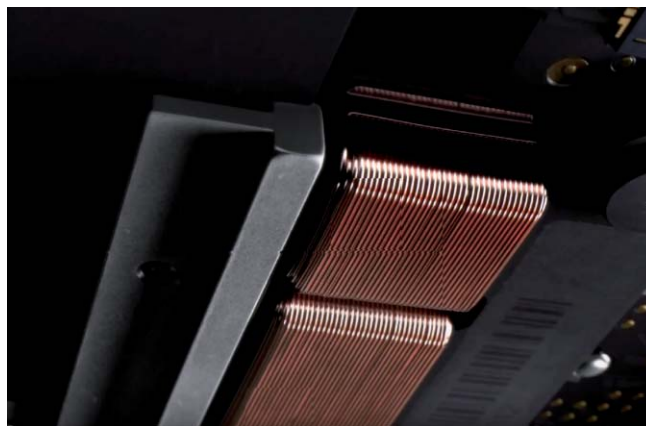
Obrázek 2: Indikace nabíjení umístěná na nabíjecím konektoru

následuje „Ctrl“. Tlačítka „Alt“ nejsou vedle mezerníku, ale až za klávesami „Cmd“. Jak ale každý uživatel zjistí, stejně je to jedno. Za téměř půl roku používání jsem si doteď nezvykl na klávesové zkratky, neboť je mnoho aplikací používá jinak. Tak například, kdo je zvyklý z Windows na klávesu „Ctrl“ a rolování kolečkem pro zvětšení či zmenšení textu, narazí ve většině aplikací. Například Adobe Acrobat takto pracuje s klávesou „Alt“. Obecně se dá říct, že co funguje ve Windows s klávesou „Ctrl“, funguje na MacBooku s klávesou „Cmd“. Ale neplatí to vždy. Dodnes po více než 6-ti měsících používání se mi stává, že se přehmátnu a udělám něco jiného, než jsem zamýšlel. I tak ale klávesnici MacBooku musím pochválit za dvě věci: zaprvé za její mechanické zpracování (velmi příjemně se na ní píše), a zadruhé za příjemný nastavitelný podsvět kláves, které oceníte při práci za nízkého osvětlení. Není to nic nového, ale oproti zmíněnému japonskému notebooku to neoslňuje, a klávesy jsou přesto dobře čitelné.

Asi jako každý uživatel Windows jsem se zpočátku snažil používat externí třítlačítkovou myš s kolečkem. Brzy jsem ale zjistil, že kolečko je spíš na obtíž. Začal jsem tedy víceméně podvědomě používat integrovaný touchpad (správně je to „Force touch trackpad“, jak jej označuje Apple). Postupně jsem zjistil, že je to velmi sofistikovaný nástroj pro ovládání aplikací a systému. Podporuje i složitější gesta (např. tři sevřené prsty a palec) a umí rozeznat sílu stisku. Zajímavé je, že trackpad „cvaká“, jako by pod ním byl mikrosplínáč. Ale není tomu tak, pocit „cvaknutí“ vytváří elektromagnet (viz obrázek). Ten slouží také k takzvané haptické (neboli hmatové) odezvě. Je to velmi návykový způsob ovládání počítače a myslím, že o něm ještě hodně uslyšíme. Mimochodem, k notebooku lze pořídit i originální externí trackpad pro případ, že využíváte externí monitor a klávesnici.

Co mě hodně mile potěšilo, je výdrž integrované baterie. Dosavadní notebooky dokázaly pracovat z baterie necelý jeden „kancelářský den“ (tedy zhruba asi 6-7 hodin). Samozřejmě „kancelářský den“ neznamená souvislý provoz, mám standardně nastavené uspání po 10-ti minutách. Podobně nastavený MacBook však vydrží bez problémů téměř dva zmíněné kancelářské dny, to zatím jiný notebook nedokázal.

Trochu jsem se obával hledání a instalace potřebných aplikací. Věděl jsem, že IBM Notes a MS Office (tedy nejn nutnější minimum) pro OS X existují. Ale byl jsem například zvyklý na Total Commander, archivátor rar a mnoho dalších aplikací. Začnu tou nejjednodušší – e-mailovým klientem pro soukromou poštu. Jako naprosto dostačující se ukázala integrovaná aplikace „Mail“. Trochu mě překvapilo, že nelze převést nastavení účtů z iPhoneu nebo iPadu, nebo jsem na to alespoň nepřišel. Další aplikací byl klient IBM Notes (pouze v anglické verzi), který po instalaci vyžadoval manuální konfiguraci a převod dat. To se nakonec podařilo až po konzultaci s technicky zdatným kolegou. Problém nastal při hledání vhodné verze MS Office. Není jistě náhodou, že společnost Microsoft svůj Office pro Apple OS X nabízí,

Obrázek 3: Elektromagnet vytvářející hmatovou odezvu

ale pouze formou ročního předplatného ve verzi „Office 365“. A ať jsem počítal, jak jsem počítal, 1TB prostor někde v cloudu Microsoft OneDrive mi relativně vysokou roční cenu nevynahradí. Pokud ale chcete Office na Apple, není jiná možnost. Alespoň je výhodou této verze Office možnost instalace i na iPhone a iPad. Co mě hodně překvapilo, je fakt, že MS Office pro Windows a pro OS X jsou dvě odlišné aplikace s rozdílným ovládáním. Mnohem horší ale je, že jednotlivé dokumenty nejsou v obou platformách prezentovány stejně. Smířit se musíte s tím, že formátování (zobrazení) stejného dokumentu je v obou platformách odlišné. Co mi ovšem vadí nejvíc, je nestabilita a množství chyb zejména v aplikacích MS Word a MS Excel. Dokonce musím konstatovat, že spolehlivěji běží MS Office na mobilních zařízeních s iOS (iPhone a iPad), než na MacBooku s OS X. Snad se to ale postupnými aktualizacemi zlepší, ačkoli... Před nedávnem se mi nainstalovala rozsáhlá aktualizace MS Office, která konečně přinesla i češtinu, ovšem většina chyb zůstala. Ostatní aplikace jsem hledal přímo na AppStoru (aplikační portál Apple), kde existuje mnoho alternativ k aplikacím z microsoftího světa. Např. vhodnou náhradu Total Commanderu jsem našel v bezplatné aplikaci CommanderOne. Podobně si nejsou jenom názvem.

Největší obavu jsem měl ze SW pro vedení účetnictví. Používám staříčké (ale dodnes podporovaný) SW „Účto“, který vlastně běží pod OS MS DOS. I pro prostředí Windows 64-bit. využívá emulátor MS DOSu. Byl jsem smířen s tím, že budu účetnictví spouštět jen na domácím počítači a na starém notebooku s Windows. Také jsem uvažoval o alternativě – MacBook nabízí přímo jako součást operačního systému možnost vytvořit na pevném disku startovací oddíl pro MS Windows (aplikace Boot Camp). Nevýhodou tohoto řešení je, že se při startu musíte rozhodnout pro výběr jednoho nebo druhého systému. Oba systémy pak mohou sdílet data, ale ne běžet současně. Nakonec jsem objevil elegantní řešení – VirtualBox od společnosti Oracle. Je to super věc, měl jsem obavy z instalace a konfigurace tohoto nástroje pro virtualizaci, ale vše je snadné a jsem si jist, že vše zvládne každý trochu zkušenější uživatel. Nutností je samozřejmě pořízení licence MS Windows. Windows pak prostřednictvím virtualizace běží přímo v prostředí OS X, a to buď v okně, nebo na celé obrazovce. Samozřejmě využívají všechny dostupné periferie, umožňují sdílet adresáře a navíc i obousměrně kopírovat data prostřednictvím schránky. V podstatě tak s jakoukoli aplikací pod Windows pracujete stejně, jako by běžela pod OS X. Prostě nádhera. Samozřejmě ve VirtualBoxu běží i zmíněný SW pro účetnictví. Ale nebýt jeho, asi bych Windows vůbec neinstaloval.

Apple zajímavým způsobem propojuje všechna zařízení registrovaná pod jedním AppleID. Například je možné přijímat a začínat hovory či číst a posílat zprávy iMessage z libovolného zařízení na stejné síti. Poměrně unikátní funkcí je také přenos rozpracované aktivity ve vybraných aplikacích mezi zařízeními. Pokud například začnete psát zprávu na iPhone, je možné pokračovat na MacBooku (či opačně). Tuto funkci podporují nejen aplikace Apple, ale i další výrobci (kalendář, zprávy, mapy, prohlížeče apod.). Doufám, že budou další přibývat, například MS Office...

Doposud jsem nenašel čas, abych prozkoumal všechny

aplikace a jejich možnosti. Zaujal mě ale třeba „Finder“, což je jakýsi „Průzkumník“ v jablečném světě. Je velmi intuitivní a dobře se v něm hledá, dokonce lépe, než ve zmíněné aplikaci CommanderOne. Zajímavý je systém značek, což je možnost označit soubor či adresář barevným kolečkem a dle barvy pak vyhledávat. Tento systém velmi usnadňuje hledání a správu dokumentů. Asi nejzajímavější aplikací je zálohování Time Machine. Stačí nastavit destinaci na síťovém datovém úložišti (s podporou Time Machine) či na externím disku a systém pak průběžně zálohuje veškerá data. Pokud spustíte aplikaci Time Machine z důvodu obnovy dat, otevře se vám okno Finderu a v pravé straně časová osa. Můžete se pak vracet v historii libovolného adresáře a najít nejen smazaný soubor, ale i jeho předchozí verze. Samozřejmě je možné z této zálohy obnovit i obsah celého disku, to jsem ale zatím nezkoušel. Z dalších zajímavých standardních aplikací uvedu iMovie, což je funkcemi v celku rozsáhlý program pro střih a zpracování videa, „Slovník“, který umožňuje z jednoho místa nejen hledat ve standardním slovníku, ale také volit i další zdroje jako wikipedie, tezaurus apod. Tyto zdroje lze samozřejmě přidávat.

Ještě se zmíním o kompatibilitě periferií. Tiskárny, externí disky, USB flashky, to vše funguje bezvadně. S problémem jsem se setkal zatím jen u redukci z DisplayPort a HDMI na jiná rozhraní (D-Sub a DVI). Po vyzkoušení několika redukci různých výrobců musím konstatovat, že fungují pouze ty originální Apple za patřičnou cenu. Naopak například externí Gbit síťová karta a rozhraní USB 3.0 (výrobce j5 create) funguje bez problémů dokonce nepatrně rychleji, než originální Gbit LAN s rozhraním Thunderbolt.

Jak jsem již uvedl na začátku, nechci hodnotit, zda je lepší svět oken nebo svět nakousnutého jablka. Na to si musí každý udělat svůj názor. Já jsem ale v MacBooku našel spolehlivého a rychlého pomocníka, který netrpí občasnou náládovostí a který předčil má očekávání. Nebojte se Applu, je to krok vpřed.

SOUBOJ GENERACÍ V LONDÝNĚ

Klára Mačátová

Firma OR-CZ spol. s r.o. zaměstnává promované inženýry a jedničky ve svém oboru, kteří doslova překypují konstruktivními nápady, jak jít v oblasti IT ruku v ruce s dobou. A nápadů je opravdová spousta. Logicky při jejich realizaci narážíme na různá úskalí, která musíme buď vyřešit vlastními silami, nebo je často jednodušší vyrazit směr západ, kde sídlí technologičtí partneři podílející se na našem „know-how“. Investování do konzultací se zahraničními partnery/kolegy, stejně jako zpětná vazba od našich uživatelů, nám tak pomáhá

dovést tyto nápady k dokonalosti, samotné realizaci a možnosti implementace u nových či stávajících zákazníků. A tak bych se teď s Vámi ráda podělila o zážitky z jedné z takových zahraničních konzultací.

Tentokrát nebylo potřeba cestovat nijak daleko západním směrem, jelikož místem společné plodné diskuse bylo vybráno hlavní město Spojeného království Velké Británie a Severního Irsku - Londýn. Tam jsem byla vyslána já a můj šéf a strýc v jedné osobě, Michal. Ačkoliv je můj šéf zvyklý, hlavně tedy

Obrázek 1: Londýnské metro

z pubertáckých let, na 2* hotely či hostely, jeho píle ho dovedla i ke zkušenostem s hotely 5* a dobrodružství z mládí tak téměř vytěsnila. Bylo na čase mu vzpomínky zase lehce omladit.

Jako asistentka obchodu jsem měla plnou důvěru a režii služební cesty ve svých rukou, a tak jsem se snažila pojmut celou akci efektivně ze všech možných úhlů pohledu. Zarezervovala jsem letenky za příznivou cenu, našla přímé autobusové spojení z/na letiště na/z Victoria Station, kde je možný přestup na metro. Dalším krokem bylo zajistit ubytování, které by se nacházelo blízko metra a na dojezd ne moc vzdálené k místu jednání. Jako optimální se jevil hotelový pokoj s oddělenými postelemi (jsme přece rodina tak nač dva pokoje), koupelnou, WiFi připojením apod. Už jen zařízení GoParkingu v Praze a mohlo se letět.

Na letiště Gatwick jsme přiletěli v 10 hod. večer, na Victoria Station jsme se dostali až kolem půlnoci, a tak nebylo divu, že po celém dni na nohou jsme byli rádi, když jsme doslova vpadli do žluté linky metra, viz mapa. Bohužel jsme netrefili směr a z plánované půl hodinky se stala další hodinka. Na hotel jsme dorazili opravdu vyřízení a nemohli se dočkat zasloužené sprchy. Já měla tu čest jít do sprchy první. Z koupelny jsem vycházela v rozjařené náladě, Michalovi to bylo divné, ale těšil se do sprchy tak moc, že tam zaplul hned, když já jsem vylezla. Jsem malá a celkem skladná, ale představte si středně vysokého chlapa, jak se zohýbá ve snaze umýt si nohy ve sprše, která má rozměry 0,5 x 0,5 m, hlavici na pevno připevněnou ke stěně, tři ze čtyř stěn jsou betonové a čtvrtou nahrazuje taková ta příšerná plachta, která se hrozně ráda lepí na mokré zadek. Bez rozbití hlavy, dotknutí se jedné z těch stěn či plachty, případně vytopení koupelny se to neobejde.

Kupodivu se z koupelny neozývala žádná sprostá slova, ale posléze jsme si s Michalem záchvatem smíchu prodloužili naše životy minimálně o 10 let.

„Berlín, dešť. A můj účes stále drží.“, říká Claudia Schiffer v televizní reklamě na tužidlo. To rozhodně neplatí druhý den ráno v deštivém a větrném Londýně pro Michalovi botky s koženou podrážkou. Vypekla ho totiž hned ráno cestou na jednání viklající se kachlička schovávající velkou louži. Michal se tak nechtěně dočkal tolik vytoužené koupele nohou.

Boty uschnuly během celodenního, velmi plodného jednání. Pak už jen rychle zamávat královně a Big Benovi, nastoupit do metra, najít autobusový spoj z Victoria Station na letiště a zpět domů.

Mezi věkem mého šéfa a strýce v jedné osobě, a věkem mým není až tak markantní rozdíl, nicméně, co do pohodlnosti a očekávané úrovně služeb poptávaných na cestách, by se tato „mezigenerační“ zkušenost dala shrnout větou - čím starší, tím pohodlnější.

Neletěli jsme 1. třídou, ani jsme nespali 5 hodin v 5* hotelu, ale zahraniční konzultace posunula naše řešení opět o pár kroků vpřed, navíc Michalovo vyprávění opakovaně baví naše kolegy a známé, no a v neposlední řadě budeme mít oba v důchodu na co vzpomínat. Teda pokud nějaký důchod pro nás mladé vůbec bude.

Michalův komentář:

Dovoluji si oponovat, že to s tím mým očekáváním pětihvězdičkového standardu není zdaleka tak, jak píše Klára, ale takto je ten příběh rozhodně zábavnější :)

BRJANSK, O CESTĚ TAM A ZASE ZPÁTKY (2)

RNDr. Milan Pilný

Toto je druhá část mého povídání o první „ostré“ instalaci MARIE PACS v Brjansku, nacházejícím se v Rusku. Rusko má svá specifika a pro nás, zvyklé na poměry z Česka a blízké Evropy, jsou překvapující hlavně velké vzdálenosti mezi osídlenými místy, nekonečné lesy s nádhernými přírodními zákoutími, a hlavně blízce vzdálená mentalita lidí, kde socialistickou výchovou prošlo více generací než u nás. Vždy jsme tam byli velice dobře přijati. Čech pořád pro Rusa znamená víc než kdokoliv ze Západu. Přesto však zde vystupují dva základní extrémy. Rus jako přítel by se do posledního kousíčku těla rozdal, ale v pracovních věcech jsme vždy naráželi na určitou, z našeho pohledu laxnost, z jejich pohledu – pohodu „...vsjo budět“ (všechno bude -vše budem).

V minulé části jsem své povídání skončil v momentě, kdy nás výtah v hotelu Brjansk odvezl do patra s našimi pokoji, a my se ocitli před nevábně vypadajícími dveřmi z igelitu. Protože tam žádné jiné dveře nebyly, nezbylo, než je otevřít a projít dovnitř... :-)

Než pustím děj našeho příběhu dále, rád bych se vrátil k našemu přijetí na recepci. V Rusku, podobně jako v USA,

vehodu a hlavní náplň její práce bylo přesměrování návštěv na recepci, která se v momentě snímku nacházela za mými zády.

Co bylo za igelitovými dveřmi

Ale vraťme se k původnímu ději. Naše kroky nás pak dovedly za tajemné dveře z igelitu. Podlaha ze surového betonu za dveřmi byla lehce zaprášená a můj pohled vpravo narazil na další zaprášené igelity visící ze stropu dolů. Zato pohled vlevo nám odkryl plastové dveře vetknuté do staré zdi, za kterými byla vidět chodba odpovídající chodbám, jaké běžně vidávám v normálních hotelích.

Trochu se mi ulevilo a postupně jsme si uctivě očistili boty

existuje něco jako „přezaměstnanost“. Ten princip spočívá v tom, že je lépe, aby něco lidé dělali, někam pravidelně chodili a pak za to dostávali peníze, než někomu cpát finance jen tak, aby se dotyčný válel doma jako na chovu.

Z obrázku níže je vidět náznak funkce „děžurnoj“ (dozorčí – дежурная), která seděla za zeleným stolem přímo naproti

na hadru položeném před oddělovacími plastovými dveřmi, abychom nezaneřádili koberec na chodbě, která skutečně, oproti tomu co jsme v hotelu dosud viděli, vypadala jako z jiného světa.

Můj pokoj měl číslo 1014, strkám kartu do zámku, ozvalo se cvaknutí a dveře do pokoje jsou dokořán. Vlevo na zdi vidím zástrčku pro kartu. Po vložení karty se automaticky rozsvítily světla. Ze tmy tak vystoupil, na ruské poměry, docela moderní pokoj. Abych řekl pravdu – oddychnul jsem si, protože bydlet několik dní v nějaké díře by se mi určitě nechtělo.

Podobně jako v Americe, kde jsou většinou na některých pokojích různé zajímavé vychytávky a nápady, tak pokoje ruských hotelů se také vyznačují „vychytávkami“. Například můj pokoj v sobě velkorysého ruského ducha nezapřel. Už hned v koupelně se mi líbilo, že na pákové baterii je vyobrazení symbolů teplé a studené vody na držadle páky přímo seshora (i když, pro nás starší hůře čitelné), bohužel ve sprše byla teplá voda prohozená se studenou, a jak jsem později zjistil, netýkalo se to jenom mého pokoje. Stejný problém byl i na pokojích kolegů a asi v celé rekonstruované části hotelu (?). Když už jsme u puntičkářství, vždy tvrdím, že krásu čehokoliv tvoří funkční nebo ozdobný detail a ne obal, jak hlásá dnešní doba. Asi jsem opruzament, ale nechali byste si na futrech dveří zbytky nátěru nebo tmelu a to i v případě, že je tmel bílý a futra tmavá?

A co takhle dlaždice – líbilo by se vám, aby u sprchového

koutu byla spárovací barva z jiného světa a zároveň každá dlaždička měla různý sklon? Anebo jak by se vám líbilo sprchovou baterii nahradit baterií vanovou? Nemluvě o tom, jak má vypadat ukončení trubky utíkající do zdi. :-)

Nebudu jenom kritizovat, byly tam také pozitivní vychytávky. Takové ty bez uvozovek. Například na každém pokoji byl už v té době na zdi zavěšený 32-palcový televizor. Postele sice pokojské stály sporadicky a jednou za čas s proměnný-

mi intervaly, které jsem, asi díky příliš krátkému pobytu, nepochopil. Jako kompenzaci jsme však automaticky dostali čistící soupravu na boty včetně lžice, domácí bačkory a na první dva dny pobytu 2x 0,5l lahvované vody, nepočítaje možnost využití připravené varné konvice.

Samotná postel byla docela příjemná co do rozměrů a dostatečně tvrdá na to, aby nájemníka, při jeho obracení se ve spánku, nechtěně nevyhodila na zem, jak se mi stávalo v hotelích ve Švédsku.

Jak jsem se tak ubytovával, uvědomil jsem si, že jsme konečně dorazili do Brjanska v kompletní sestavě a otevíraly se nám nové obzory s novými zkušenostmi. Například nás čekalo stravovací zařízení „Sedmé nebe“. Z pohledu Rusů asi něco normálního, ale z pohledu našeho skýtalo hodně, ani ne tak nemilých, jako spíše zvláštních překvapení.... :-)

První večeře v Brjansku

Při ubytování jsme si přečetli, že je možné si předplatit jak „zavtrak“ (snídaně - завтрак) tak i „ужин“ (večeře - ужин). Kolegové na to zabrali a téměř jsme se rozhodovali, že si kromě snídaně vezmeme i předplatné na večeře. Naštěstí to za nás rozhodl Evgenij a tím si, alespoň u mne, udělal malé, ale z pozdějšího hlediska vývoje situace, naprosto a zcela bezvýznamné plus. :-)

Protože byl večer, venku zima a všude šero a tma jako v ranci, padl návrh využít k nedělní večeři hotelové zařízení nazvané „Kofě sedmoje něbo“ (Kavárna Sedmé nebe - Кафе 7 небо). Když nám však „děvuška“ (девушка – oslovení pro ženského pohlaví ve věku od malého děvčátka po smrtelnou postel, bez ohledu na stav) vysvětlila, jaké luxusní služby nám tam poskytnou za 300 rublů (v té době za cca – 180 Kč)

„chléb i sasísky“ (chleba a párky – хлеб и сосиски), došlo k radikálnímu zkrácení naší návštěvy tohoto zařízení a v případě, že by měli v hotelu Brjansk kromě výtahů i hasičské tyče ke spouštění dolů, tak bychom byli venku ještě rychleji a mohli tak o několik minut dříve klopýtat po hotelovém příjezdovém tankodromu směrem k centru.

Místní restaurace mají zvláštní atmosféru a hodně připo-

mínají naše restaurace. Ruská kuchyně mně osobně docela vyhovovala i v takových případech, kdy například k polévce Ucha přidávali velkého frťana vodky. Ze zeleniny se tam hodně podává červená řepa. Jako maso se dost často podává skopové, ale to je připraveno tak, že jsem při prvním pozření sousta nevěřil svým chuťovým pohárkům, že takhle výborně

může skopové maso chutnat. Hojně jsou také zastoupeny ryby a jiná mořská havěť za podstatně nižší ceny než u nás.

Pivo se například neroznášelo jenom po půllitrech, ale bylo možné si objednat takové malé UFO s kulatou hlavou naplněnou pivem obklopujícím nádobku z ledu. Čepovat se pak dalo podle chuti a obsluha se tolik nenaběhala. :-)

Na fotografii je možné vidět jednu z místních specialit – marinovaná prasečí ouška se salátem z červené řepy. Chuťově velice dobré, i když na naše poměry hodně nezvyklé jídlo. Místní pivo bylo chuťově srovnatelné s našimi pivy a nebylo tak sycené kysličníkem, jak je tomu zvykem u nás.

Po dobré večeři jsme se vrátili do hotelu a na pokojích rychle upadli do náruče Morfeovy. A je tu ráno

První noc uplynula velice rychle. Byli jsme sice tak trochu vyspaní z vlaku, ale kdo ví, jaký je rozdíl mezi postelí na kolečkách a postelí, co se nehýbe, pochopí. Navíc tu byl i podíl časového posunu směrem na východ, kdy jste dopoledne polomrtví (vstávali jsme o 3 hodiny dříve než doma) a teprve kolem oběda „ožíváte“.

Přišlo ráno a my jsme měli možnost poprvé se seznámit s okolím hotelu Brjansk. Protože šlo o dominantu v podobě otevřené knihy a k tomu všemu ještě na kopci, tak výhled byl opravdu impozantní.

S ránem také přišel čas na první nesmělé zkušenosti se snídaněmi v kavárně „Sedmé nebe“. Tento honosný název získalo toto zařízení podle jeho polohy. Nacházelo se v sedmém poschodí hotelu. Očekávali jsme honosnou vyhlídkovou restauraci, ale všudypřítomná ruská realita nás velice rychle vyvedla z omylu. :-)

Bohužel snídaně již byly zakoupeny, a tak jsme si po tři

dny „užívali“ pohostinnosti jídelníčku této hotelové paluše. Koneckonců posuďte sami:

Pondělí: slabě solená krupičná kaše, chleba, dvě volská oka, „blina“ (malá palačinka - блина), čaj nebo kafe (káva – кофе!) podle vlastního výběru. Kolegové se mi chechtali, že

mi po prvním soustu kaše přes mou všežravost proběhlo tvář několik vln nahoru i dolů... Vím však, že sami na tom nebyli lépe a spokojeně si chrochtali snad jenom Evgenij a Vladimír.

Úterý: „Pšonka“ (slabě solená kaše z hodně hrubé mouky s přebytkem mléka), chleba, dva čtverečky zapečeného rozšlehaného jalového vejce, dva malé lívanečky s marmeládou, čaj a kafe podle vlastního výběru.

Středa: slabě solená rýžová kaše, chleba, dva čtverečky zapečeného rozšlehaného jalového vejce, dva malé lívanečky s lehce kysanou smetanou, čaj bez možnosti výběru.

Čtvrtek: pod záminkou odjezdu domů snídani s úlevou vzdáváme... :-)

Vlastní stolování probíhalo u prostředních stolů v pološe-

ru, protože na stropě svítila každá třetí žárovka a rozednívalo se vždy až okolo 9-té hodiny ranní. Kvalita snídani vysvětlovala, proč tak velký hotel (i když ne všechna patra byla s pokoji) si vystačí se zařízením tohoto typu oplývajícím pouze šesti stoly po čtyřech židlích. Gurmánský level snídani nám na obrázku dostatečně vyjadřuje Tondův odevzdaný výraz. Masožravého Jirku jsem nefotil, protože jeho výraz byl jeden veliký otazník „...i gde sosiski“ (kde jsou párky – и где сосиски) a mé „vlny“ na tváři se podílely na obrazové neostrosti snímků i za použití blesku. Kolegové z Ruska zářili blahem. :-)

Po skončených snídaňových „orgiích“ jsme v pondělí vyrazili směrem k první nemocnici, kde jsme se měli setkat s Nikolajem – zástupcem firmy, která vyhrála výběrové řízení a která se měla dále starat o podporu provozu vůbec první a hned regionální instalace MARIE PACS v Rusku.

Podle Evgenije nás tam měly čekat připravené servery, nadšené IT oddělení včetně čerstvě připravené datové sítě. Co myslíte, jaká asi byla realita? ... :-) Ale o tom zase příště. :-)

P.S.: Cílem mého vyprávění není situaci v Rusku zesměšňovat. Šlo mi především o kontrast mezi naším a ruským myšlením a jednáním a o podmínkách, ve kterých jsme byli nuceni realizovat něco, co potřebuje daleko širší zázemí a připravenost technického personálu.

OR-CZ spol. s r. o.

Brněnská 19
571 01 Moravská Třebová
tel.: +420 461 361 111
fax: +420 461 319 030
e-mail: info@orczech.cz
GPS: LAT 49°45'21"N
LONG 16°39'39"E
www.orczech.cz

OR-CZ spol. s r. o.**pobočka Praha**

Pod Višňovkou 21
140 00 Praha 4
tel.: +420 603 583 689
e-mail: j.zdara@orczech.cz
www.orczech.cz

OR-CZ spol. s r. o. SLOVAKIA

Gogolova 18
851 01 Bratislava
tel.: +421 263 814 371
fax: +421 263 814 373
e-mail: p.svetlosak@orczech.cz
www.orczech.cz

OR-NEXT spol. s r. o.

Hlinky 102
603 00 Brno
tel.: +420 734 860 994
e-mail: info@ornext.cz
www.ornext.cz

OR-NEXT spol. s r. o.**pobočka Praha**

Pod Višňovkou 21
140 00 Praha 4
tel.: +420 734 860 994
e-mail: info@ornext.cz
www.ornext.cz

ORM spol. s r. o.

Hlinky 102
603 00 Brno
tel.: +420 603 301 505
e-mail: m.hejcek@orczech.cz
www.ormbrno.cz

MÍSTA IMPLEMENTAČNÍ PODPORY:

Hradec Králové

tel.: +420 602 333 721
e-mail: v.hencel@orczech.cz

Humpolec

tel.: +420 737 802 434
e-mail: j.vojta@orczech.cz

Uničov

tel.: +420 605 406 809
e-mail: j.tomas@orczech.cz

 facebook.com/orcz.cz

WWW.ORCZ.CZ